

RAMÓN TEN HOVE: BEKERWINNAAR ONDER DE LAT BIJ KOZAKKEN BOYS

Zijn officiële debuut maakte hij nooit, maar Ramón ten Hove doorliep vrijwel de gehele jeugdopleiding van Feyenoord, zat regelmatig op de bank bij het eerste elftal en won met zijn cluppie de KNVB Beker en twee Johan Cruijff Schalen. Vier jaar later, via het Deense Esbjerg FB en Helmond Sport, verdedigt de 27-jarige doelman uit Spijkenisse nu het doel van Kozakken Boys. “Ik heb het plezier in het spelletje teruggevonden.”

WERKENDAM – Ramón ten Hove neemt de telefoon op in de auto, onderweg naar zijn ouders in Spijkenisse. “Kun je me goed verstaan? Ik ben nog wel eventjes onderweg, haha.” Ten Hove doet er anderhalf uur over vanuit zijn woonplaats Helmond. “We wonen nog steeds in Helmond. Mijn dochter gaat naar de opvang, mijn vrouw werkt in de stad en heeft nieuwe vriendinnen gemaakt en voor mij is het goed te combineren vanaf daar. Het is een klein uurtje naar Werkendam.” De plaats waarheen hij sinds afgelopen zomer rijdt om te trainen en, veel belangrijker voor Ten Hove, wedstrijden te spelen. “Ik had anderhalf jaar lang bijna geen wedstrijd gespeeld. Dus het was een bewuste stap om een niveau lager te kijken om wekelijks te spelen. Bij Kozakken Boys ben ik geweldig opgevangen. Er zijn altijd mensen op de club, altijd fans aanwezig tijdens de wedstrijden en alles is goed geregeld. Ik krijg het vertrouwen en sta wekelijks onder de lat. Bij Kozakken Boys heb ik het plezier in het spelletje teruggevonden.”

Dat plezier was hij kwijtgeraakt tijdens zijn periode in Denemarken en op de bank bij Helmond Sport. “Mijn contract bij Feyenoord liep af. Er hadden verschillende clubs interesse. Peter Hyballa, destijds hoofdtrainer bij Esbjerg FB, belde me op en zei dat-ie me er graag bij had. Niet veel later vloog ik naar Denemarken, trainde een avond mee en twee dagen later tekende ik het contract. Nog voor de ondertekening kwamen mijn moeder en vriendin over. Diezelfde week reden mijn oom, tante en vader met de verhuishuiswagen naar Denemarken en installeerden we alles. Het was allemaal snel geregeld.” Wat ook snel ging: het vertrek van Hyballa. “Een week later was hij ontslagen, haha.” Waar de ene vertrouwenspersoon ging, kwam de ander erbij. “Twee dagen na mij tekende Rafael van der Vaart een contract

FOTO: HANS KIEBOOM

bij Esbjerg. Hij zou Peter gaan assisteren. Hij kende de weg in de stad al, vanwege de carrière van zijn vriendin Estavana Polman. Het eerste dat-ie zei tegen me op de club was: ‘Hé, hoe is het, smerige Feyenoorder!’ Er was meteen een klik. Dezelfde avond nodigde hij ons bij hem thuis uit. Het werd een onvergetelijke avond. ‘Rafa’ nam mij onder zijn hoede. En Estavana deed hetzelfde bij mijn vrouw. Ze gingen samen uiteten als we een wedstrijd hadden en we kwamen vaak bij elkaar op bezoek. Ze hadden zelfs onze huissleutel. Als ‘Rafa’ er niet was geweest, was ik nooit zolang in Denemarken gebleven.”

had het naar mijn zin en we speelden goed, dus ik wilde helemaal niet weg. Dat zei ik ook tegen hem. Toen ik een week later op de club kwam, was er ineens een nieuwe keeper. Ze pakte mijn rugnummer af, ik mocht niet meer meetrainen, werd buiten de selectie gehouden en kreeg onregelmatig uitbetaald. Ze deden alles om me weg te krijgen. In een half jaar hadden we drie verschillende trainers. De derde trainer haalde me weer bij de groep, maar ik speelde niet meer. Ik bleef mijn ding doen en zat de periode uit. Maar leuk was het zeker niet.”

kreeg hij op latere leeftijd de voorkeur. We stroomden samen door naar de selectie, maar Justin was een paar stappen verder dan ik. Hij speelde, ik zat op de bank. Toen hij die strafschoppen pakte tijdens de Johan Cruijff Schaal-finale tegen PSV was ik apetrots op hem. Dat was echt ons feestje. Een van mijn vele mooie momenten bij Feyenoord. Het winnen van de KNVB Beker, de Champions-, Europa- en Conference League-wedstrijden waren ook geweldig. En het moment dat je het eerste contract tekent, vergeet je natuurlijk ook nooit. Justin en ik hebben nog regelmatig contact. Ik stuur hem soms berichtjes over hoe het met hem gaat, vooral tijdens zijn blessures. Hij appt mij ook weleens als hij ziet dat het goed, of juist een stuk minder gaat. We hebben kinderen van dezelfde leeftijd. Dus daar praten we ook over. Afgelopen zomer heb ik nog met hem getraind. Als Justin fit is, is hij de beste keeper van Nederland.”

Bij Kozakken Boys is Ten Hove op zijn plek. “Ik heb niet voor niets twee jaar bijgetekend. Ik krijg de bevestiging dat ze blij zijn met me, en ik ben blij met de club. Kozakken Boys hoort in de Tweede Divisie thuis. Het complex, de mensen, de sfeer, de fans: alles ademt Tweede Divisie. Daar moeten we dus naartoe en daar ga ik alles aan doen.” Inmiddels is de doelman gestopt met autorijden. Of hij al bij zijn ouders is gearriveerd? “Nou, vanuit het fietsplan van mijn werk mag ik een fietsie uitkiezen. Dus we staan nu bij een fietswinkel. Vanuit hier rijden we nog een half uurtje richting huis in Spijkenisse. Een klein stukje nog.” (MB)

‘ALS ‘RAFA’ ER NIET WAS GEWEEST, WAS IK NOOIT ZOLANG IN DENEMARKEN GEBLEVEN’

RAMÓN TEN HOVE

Een mooi begin. Ten Hove en zijn vrouw woonden in een prachtig huis en maakten nieuwe vrienden. Maar de zaken verslechterden in het tweede seizoen. “De eerste vijf wedstrijden keepte ik en we stonden bovenaan. Maar ineens rommelde het binnen de club. Het geld was op. De eigenaar riep me bij hem en zei dat ik te duur was. Of ik niet nog kon vertrekken. Ik

JUSTIN BIJLOW

In de jeugdopleiding van Feyenoord zat Ten Hove in dezelfde lichte als Justin Bijlow. “Justin en ik konden goed met elkaar opschieten. We hebben jarenlang met elkaar op het trainingsveld gestaan, dus dan bouw je een goede band op. In de jongere jeugd was ik vaker eerste keeper, maar Justin maakte een stuk eerder dan ik een groei door. Daardoor